

Правила

Основните правила на „Кой съм аз?“ са сравнително прости. И могат да бъдат променени в какъвто вариант на вас ви е по-удобен или по-интересен.

Вариант 1 – Държа картата с гърба ѝ към мен.

1. Картите се разбъркват и всеки играч тегли карта от тестето, без да я гледа. Първият, който трябва да познае личността от своята карта, я показва с лице към останалите играчи. Тя трябва да остане скрита за него самия.

2. За да открие коя значима личност е, играчът трябва да задава въпроси на останалите, на които да може да се отговори само с „Да“ или „Не“. В зависимост от това как се уговорите, въпросите могат да са адресирани към:

а) Групата като цяло

б) Към конкретен човек от групата, като е желателно всички да вземат участие.

Този, който отговаря на въпроса на познаващия, няма право съзнателно да дава грешен отговор. В случай, че не знае отговора, по-добре да каже не знам и да поиска друг въпрос, отколкото да излъже.

Целта е, този който задава въпросите да познае коя личност е изобразена на картата, която е изтеглил.

Вариант 2 – Държа картата с образа и текста към мен.

Също като гореописания, но в случая само този, който е изтеглил картата знае изобразената на нея личност, а групата (която може да се раздели и на отбори), трябва чрез задаване на въпроси, да познае, коя личност е изтеглил участникът.

За да направите играта още по интересна, може да поставите някакви граници, в рамките на които верният отговор трябва да бъде даден. Те могат да бъдат ограничение по време или брой въпроси.

„Кой съм аз“ може да се играе и от двама човека, но колкото повече са участниците, толкова по-забавна е играта.

Картите биха били особено полезни в часовете по „Човек и общество“ в началния етап на образование при изучаване на историческия материал, защото при детето от тази възрастова група е по-добре развито нагледно-образното мислене.